

אל העצים, סל גזול בידי ובו פרוסת לחם, מטפסת על העצים וקוטפת תאנים בשלות, עסיסיות וקרות כקרח. את היפות שבהן בלעתי בעוזן בכפי, אלא שחזקת עלי מצוותה של אמא לא לאכול תאנים "על בטן ריקה" ופרוסת הלחים שבשלוי, הצללה אותו ממה שעולול היה, חלילה, לקרוות אילו היו התאנים נבעלות בלי הלחים. סל מלא תאנים היעית מביאה יומיום הביתה ; וכשלא הצלחנו "להתגבר" עליוון בעוזן טריות — ייבשנו את הנוגרות והיו לנו תאנים מיו- בשות תוצאות בית.

